

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 84.

Z KRAKOWA DNIA 20 PAZDZIERNIKA 1813 Roku WE SRODĘ.

*Do JW. Generał Gubernatora Xięstwa
Warszawskiego Aktualnego tajnego
korsyliarza Łańskiemu.*

Na przełożenie Najwyższej Rady, tymczasowey zarządzającej Xięstwem Warszawskiem z dnia 24 Sierpnia (3 Września) za Nr. 3 względem przywozu Angielskich towarów, pobierania cła tranzytowego, polecam W. Panu objawić Radzie następną wolą moją.

Przywóz towarów Angielskich do Xięstwa Warszawskiego za opłatą od nich zwyczajnego cła iakie od towarów z innych państw ustanowione, pozwala się.

Na oryginalnie własną J. Imp. Mości ręką podpisano

Alexander.

Za zgodność zaświadczył Kol.

Kon. Luryk

Czytał *Leopold Himbut.*

Za zgodność

Kruszynski, S.

Z Warszawy d. 12 Października.

Onegday ziechnął tu JW. Jenerał jazdy Kologrywof, dowódca jazdy odwodowej, którey zakłady stały w Brzeskim-

Litewskim. Utworzoney przez jazdy oddziały przechodziły już przez kraj nasz, a w kwaterce w znaczney liczbie świeże ciągnąc mają przez tuteyszą holicę.

Przed kilku dniami i wczoray przeszły tedy dwie kilkonastodziałowe baterye piękney artyleryi.

Przeprowadzono znowu na Pragę świeży oddział jeńców wojennych.

Z Berlina d. 9 Października.

Z główney kwatery Królewicza Jmci. Szwedzkiego odebraliśmy

Piętnasty Biuletyn

Z główney kwatery Dessau d. 4 Października.

Dziś przenosił tu Królewicz główną swoją kwaterę.

Pokuszenie się nieprzyjaciela o wzięcie na w pół nieukończonego ieszcze pod Roslau mostowego szanцу d. 29 Września, więcey go kosztowało, niżeliśmy z początku mieli. Wszyscy jeńcy tak-officerowie i żołnierze, iako też zbiegowie i mieszkańcy zgadzają się, iż utracił w tem miejscu naymniey 1500 ludzi. Samych trupów pochowano 7 do 800. Oddział Je-

nerała Sandels, chociaż nie liczył więcej jak 3 bataliony, zadał mu tę stratę.

Jenerał Blücher zrobił z woyskiem swoim od Bautzen aż do Elstery tak śpieszny marsz, iakich mało znajdziemy w dziejach wojennych. Zapal oswobodzenia oyczyny dodawał niemal woysku jego skrzydeł; bo chociaż wszystkie swoy tabor prowadził na statkach, odbył jednak wielki ten przeciąg drogi w tak krotkim czasie, iak pojedynczy podrożny, i zaledwo woysko jego stanęło na drugim brzegu Elby, uderzył zaraz d. 3 b. m. na czwarty nieprzyacielski korpus pod Jenerałem Bertrandem pod Wartenbergiem, szanice jego szturmem opanował, nieprzyaciela do ucieczki przymusił, zabrał mu 16 dział, 70 ammunicyynych wozow z zaprzęgiem i 1000 jeńcow.

Znader małą liczbą kozakow bił się Jenerał Löwenstern przeszło z 2000 Francuzow w ulicach Bernburga, i dopiero po 5ciu godzinach walki, gdy nieprzyacielowi przybyła na pomoc artylerya, oddał się z miasta; ale nazajutrz opanował wszelako to miasto. Nieustraszonność i zręczność, iakie kozacy tak w tey, iako i poprzedzających rozprawach okazali, zasługują na największą pochwałę. Waleczny ten żołnierz nie tylko śledzi nieprzyaciela za ostatnimi strażami, ale bił się nawaaleczniey w szeregach, rozbił nieprzyacielską jazdę, rzuca się na czworograny piechoty, przebywa w pław rzeki i rozszerza w tyle nieprzyaciela brach i zamieszanie.

Woysko Rossyyskie przeszło dziś pod Acken za Elbę. Jenerał Winzengerode postął przednią swoją straż pod Jenerałem Hrabią Woroncow do Cöthen. Acken za-

mienione w krotce zoffanie na regularną twierdzę, dla której zdobycia będzie nieprzyaciel musiał formalne robić przekopy. Woysko sprzymierzone znalazło zaniedbany od nieprzyaciela ten punkt do oparcia się na lewym brzegu Elby, który w przypadku potrzeby może mu być nayużyteczniejszym.

Woysko Szwedzkie przeszło dziś rano po rozbitym pod Rosslau moście za Elbę do Dessau. Straże jego stają przy Ragun i Jonitz, i bezpośredni związek utrzymują z woyskiem Jen. Blüchera. O godzinie 5 z rana korpus Marszałka Ney opuścił Dessau i Jonitz. Ścigając jego tylną straż zabrano mu nieco jeńcow.

Szanice pod Rosslau będą za 5 lub 6 dni zupełnie ukończone. Są one przez Jenerata Sparre bardzo dogodnie urządzone.

Trzeci korpus Pruski pod Jenerałem Bülow przejdzie jutro za Elbę, a Jenerał Tauenzien idzie za nim z czwartym korpusem. Jenerał Thümen pozostanie przed Wittenbergiem, i popierać będzie oblężenie tey twierdzy z gorliwością, iaką już pod Spandau okazał. Jak skoro Wittenberg przejdzie w moc naszą, będzie sprzymierzone woysko miało staty punkt nad Elbą, bezpieczne miejsce na składy i oraz zastaniające stolicę Berlin przedmurze.

Przybyły z Kassei podrożny przywiozł wiadomość, że Jenerał Czerniszew przybył d. 28 Września przed to miasto, opanował cytadelę i będących tam więźniow stan u wolnił.

Onegdaj odprawił Królewicz ćwiczenia z przeszłym do nas batalionem Sasow. Lud ma piękną postawę i oświad

czył powtórnie, iż chce za sprawę Niemiec i swej oyczyzny walczyć.

Szesnaście Biuletyn.

Z głównej kwatery Dessau d. 6 Październik..

Nieprzyjacielskie wojsko cofa się w kierunku do Lipska. Główna kwatera Marszałka Ney była w nocy z 4 na 5 Października w Billerfeld. Major Czeczowski, który ścigał nieprzyjaciela na lewym brzegu Muldy, bit się onegdaj przez cały dzień z jazdą jego tylnych kolumn. Po kilka razy był obkoczony, zabił nieprzyjacielowi wiele ludzi i zabrał znaczną liczbę jeńców. Kapitan Obreskow, który z 80 kozakami wystąpił na prawy brzeg Muldy, dla utrzymania związku z przednią kolumną wojska Jenerata Blüchera, ścigał nieprzyjaciela między Oranienbaum i Gulp i zabrał 38 jeńców. Jenerat Oruk udał się do Zörbig, a Podpułkownik Melnikow do Landsberga. Ten i Podpułkownik Chrapowicki stoczyli wczoraj między Landsbergiem i Delitsch świetną walkę. Francuzki Jenerat Fournier wyszedł przeciw nim z Lipska z dywizją jazdy i 4 działami. Nieprzyjaciel mimo przewyższającej liczby żołdat odparty i aż pod bramy miasta Delitsch ścigany, przy czem poniósł znaczną stratę w zabitych i rannych, i 150 jeńców utracił, pomiędzy któremi jeden officer. Podpułkownik Löwenstern napastował przewyższającą nieprzyjacielską jazdę aż do Bernburga, która zdawała się śmiać ku Magdeburgowi cofać.

Adjutant Królewicza Szwedzkiego Major Baron Essen i Rossyyski Kapitan Krausokucki udali się z pułkiem kozaków do Delitsch. Pułkownik Stael ścigał żywo

nieprzyjaciela; wsławił on się już w rozprawie d. 26 Września pod Dessau odwagą i rozgumnością.

Wyprawa Jenerata Czerniszewa poszła jak najsławniej. Nigdy jeszcze nie okazały się większą śmiałością, talentem i walecznością. Jenerat ten wszedł d. 30 Września po chwalebnych trzech potyczkach przez kapitulację do Kassel. D. 24 poszedł do Gisleben, d. 25 do Rosslau, ominął Westfalski korpus, który pod Jeneratem Baffineller pod Heiligtadt stał, poszedł bokiem przez Sondershausen i przybył d. 26 w wieczor pod Mühlhausen. Stamtąd jednym marszem stanął pod Kassel. Król Westfalski o dwie tylko godziny przed jego przybyciem był o tem uwiadomiony. Jenerat Czerniszew opasał miasto ze wszystkich stron i kazał kozakom i Jsumskim huzarom uderzyć na nieprzyjacielskie bataliony, które z 6 działami stały w Bettenhausen. Działa zostały zabrane, korpus nieprzyjacielski rozproszony i przeszło 400 jeńców zabrano. Pułkownik Bedriga poległ w tej rozprawie. Officer ten rzadkiej odwagi jest od całego wojska Rossyyskiego załowywany. Ścigano uciekających aż do miasta, ale ulice były wozami zatarasowane i Rossyanie cofnęli się nakoniec. Król zgromadził z bataliony gwardyi i 1000 jazdy i udał się z nimi drogą ku Frankfurtowi. Pułkownik Benkendorf uderzył na 4 szwadrony lekkiej kolumny tej eskorty. Zaden człowiek z nich nie uszedł; przeszło 250 ludzi i 10 officerów zabrał w niewolę.

Jenerat Czerniszew dowiedziawszy się, iż Jenerat Baffineller przeciw Kassel ciągnie, udał się w nocy z d. 28 na 29 do

Melungen, dla uderzenia na niego całą siłą. Nieprzyjacielski ten korpus został rozproszony; zabrano 20 kiryszerow i 2 działa. Woyska, które szły z Królem rozpierzchnęły się także, i przeszło 300 z nich ludzi poszło z Jeneratem Czerniszewem przeciw Kassel. Użył on zdobytych dział i strzelał z nich do miasta. Brama Lipska, z jednem działem, które się tam znajdowało, została przez Pułkownika Benkendorf opanowana. Tu ofiarował Jenerał Czerniszew dowodzącemu w mieście Jenerałowi dywizyi Alic kapitulacyą. Otrzymał on wolne wyście dla Francuz ich i Westfalskich woysk z bronią i taborami. Woyska te miały być o dwie mile przez kozakow eskortowane. Miasto zostało d. 30 Września przez Rossawanow osadzone. Radość mieszkańców była nad wszelki opis wielka. Większa część Westfalskiego woyska przeszła pod chorągwie Sprzymierzyńcow. Przy odejściu gońca przeszło 1500 ludzi było już pomiędzy putki podzielonych. Jest to największy cios dla Królestwa Westfalskiego.

Teraz północne Niemcy usprawiedliwią nadzieie, które Europa o patryotyzmie i odwadze mieszkańców tych okolic miała.

Przednie strażę sprzymierzonego północnych Niemiec i Śląskiego woyska są tylko o ćwierć mili od siebie oddalone.

Wielkie woysko Czeskie weszło do Saxonii. (Tu zuayduie się wiadome już z przeszłej naszej gazety pod artykułem z Wiednia doniesienie o zwycięztwie Jenerała Platowa pod Altenburgiem.)

Królewicz rozkazał wczoray trzeciemu Pruskiemu korpusowi pod Jeneratem

Bülow, a dziś 4mu korpusowi pod Jeneratem Tauenzien przez miasto przeciągnąć. Królewicz Jmc. przypatrywał się znowu z ukontentowaniem tem walecznym woyskom i bardzo był kontent z ich chodu, uzbroienia i woyskowej postawy.

Jenerał Czerniszew wydał naglepiącą odezwę do mieszkańców Westfalii:

W chwili, w której szczęście oręża oddało w ręce moje waszą stolicę, oznajmię wam w imieniu Najjaśniejszego Imperatora wszech Rosyisy, moiego najłaskawszego Pana, i z rozkazu Królewicza Jmci Szwedzkiego, naczelnego Wodza woyska północnych Niemiec, że królestwo Westfalskie, które składało się z wydartych prawem Zwierzchnikom prowincyy) od dnia dzisiejszego ustanie być królestwem; nie tak jednak, ażeby miało być uważanym, jako kraj zdobyty, ale tylko od Francuzkiego panowania oswobodzony. Szlachetne uczucia wysokiego moiego Monarchy są znane: dla oswobodzenia Niemiec od obcego iarzma i nadania światu pokoju powołał swoje ludy do oręża, i poty nie każe go złożyć, poki wysokie te cele nie zostaną dopięte. Naywyższy Bóg błogostawi widocznie temu przedsięwzięciu. W kilku tygodniach utracił już nieprzyjaciel przeszło 3000 dział i 100.000 jeńcow. Bawarya i Wirtemberg oderwały się od niego, i większa część Niemiec stoi przeciw niemu pod bronią. Kto z pomiędzy was chce się do wielkiego tego związku przyłączyć i dać przez to dowod, iż nie jest nie godnym imienia Niemieckiego, będzie od nas z radością przyjęty; będzie naszym bratem, naszym towarzy-

szem w boju, a Imperator, Pan mój, będzie go umiał w każdym stosunku szacować. Nie obawiam się, aby który z was miał się dalej przywiązywać do rządu, który w chwili niebezpieczeństwa sromotnie was opuścił. Jeżeliby jednak to nastąpiło, i który z was z szkodą powszechną sprawy przedsięwziął co na jego stronę, tedy będą przymuszony użyć przeciw niemu najsurowszych środków.

(Pod.) Czerniszew.

Z Wiednia d. 10 Października.

Z Hermaunstadtu w Siedmiogrodzkiej ziemi odbieramy pod d. 27 Września następującą wiadomość:

„Jutro wychodzi ład do zgromadzającego się w Moraw i wojska nowo utworzonego kosztem tutejszo-krajo wych Salsów batalion strzelców z 1000 ludzi złożonych (z zoflawieniem tu odwodu. Wszyftek lud składa się z kształtnych i żywych młodzieńców między 18 i 20 latami, którzy ochoczo porzucają swój sposób do życia i idą za głosem Najjaśniejszego Monarchy, dla dopomożenia do dopięcia celu jego usiłowań. Wszyftek sześć kompanij dowodzone są od dobrych oficerów, którzy stosownie do ducha narodu przysposobili lud do jego powołania. Szypkość, z jaką ten korpus utworzony zoflaw, okazuje ducha, przywiązanie i miłość do Monarchy osiadłych w kraju Salsów; zaczęto go bowiem tworzyć d. 24 Sierpnia, a do 20 Września już był uzupełniony.

Teatr Woiny.

Od dowodzącego wojskiem wewnątrznej Austrii Jenerała artylerji Barona Hillera wysłany z głównej kwatery Villach

goniec, przywiozł tu wraz z zoflawem i dawniej chorągwiemi wiadomość, że osada Francuzka w zamku Laybachskim poddała się d. 5 Października przez kapitulację. Liczba będących tam dział i wojennych potrzeb nie była jeszcze przy odcyściu gońca spisana.

Feldmarszałek porucznik Fenner donosi pod d. 4 b. m. z Niederdorff, iż iak tylko nadszedł mu positek od Jenerała artylerji Barona Hillera, uderzył zaraz na daleko przewyższającego nieprzyjaciela i wyparł go z jego stanowiska, przyczem zabrał kilkanaście jencow i jedną chorągiew zdobył.

W nocy z d. 5 b. m. opuścił nieprzyjaciel mocne swoje stanowisko pod Arnoldstein i prześłał na posiadaniu Tarvis i Weissenfels, ponieważ poboczne poruszenia Jenerała artylerji Barona Hillera obawiać mu się kazały, ażeby nie był odczynięty, a przynajmniej nie musiał ataku wytrzymać, którego unika.

Monitor Paryzki pod d. 27 Września zawiera następujące doniesienia do Cesarzowej z głównej kwatery z Drezna pod d. 19 Września:

„D. 17 o godzinie 2giej po południu wsiadł Cesarz na konia; lecz zamiast udania się do Pirny, pojechał do przednich strazy. Postrzegłszy J. C. Mość, że nieprzyjaciel mocne porobił zaręby, dla przeszkodzenia wojsku spuszczenia się z gór do równin, rozkazał Jenerałowi Duvernat przypuścić atak, który opauował wieś Arbesau i nieprzyjaciela na równinę Teplicką odparł. Jenerał ten miał zlecenie kierować tak swoimi poruszeniami, ażeby przejrzał nieprzyjacielskie stanowi-

sko i przymusił go do wyflapienia z swojemi siłami. Zlecenie to zostało dokładnie uskutecznione. Przyszło z tego powodu do żywego z dział ognia, który jednak, że był daleki nie wiele nam szkodził; ale gdy 24 dział Austryackich opuściły swoje stanowisko, dla zbliżenia się do oddziału Francuzkiego, rozkazał Jenerał Orsano czerwonym ułanom gwardyi uderzyć na nie: wszystkie żołtaty zabrane i kanonierowie zrąbani; ale konie tylko z dwiema działami i jednym przodkiem mogliśmy wprowadzić.,

"D. 18 pozostł Jenerał Hrabia Lobau w dawnem stanowisku, w posiadłości Arbesau i wszystkich wawozow do równiny. O godzinie 4tej po południu postłł nieprzyiciel oddział wojska, który miał zlecenie opanować wzgórek pod wsią Keinitz, lecz odparty zostł i godzinę strzelano do niego kartaczami. W wieczor o godzinie 9tej przybył J. C. Moś do Pirny.

"D. 19 zajął Hrabia Lobau znowu swoje stanowisko przed Höllendorf i oboz pod Gieshübel. Deszcz lele strumieniami.

"Xże Neufszatelski jest cokolwiek po febrze słaby; Cesarz jest zupełnie zdrowy.,

Podług Lipskiej gazety pod d. 23 Września przybył tam d. 21 Xże Padwy z trzecim korpusem. Pierwey jeszcze przeszło wiele wojska z Drezna przez Lipsk drogami ku Rannstedt i Lützen. Osada w Lipsku składała się na ow czas, iak podają, z 30,000 ludzi, pomiędzy któremi znajduje się jednak wiele chorych, którzy wiele kościołow było zapełnionych, a nie mało leży ich na ulicach, które czysto

iatowcem wykadają. Od Halle obawiano się codziennie ataku. Nieprzyacielskie straze stały d. 21 niedaleko Delitsch, o 5 godzin drogi od Lipska ku Dessau. Większa część wsi okoto Drezna były od mieszkańców opuszczone.

— D. 11. —

Najjaśniejszy nasz Pan i Najjaśniejszy Cesarz Rossyyski opuścili d. 5 b. m. Topnitz, gdzie pozostł się jeszcze Najjaśniejszy Król Pruski, i udali się do Komotau.

Od początku tego miesiąca czynią sprzymierzone wojska poruszenia naprzód do Saxonii. D. 5 b. m. było ich nstępniące stanowisko: Pierwsza lekka dywizya pod Zwickau, druga takż pod Stolpen. Pierwszy korpus między Karwitz i Strychowitz; drugi pod Marienbergiem; trzeci pod Schoppa; czwarty pod Chemnitz. Pod rozkazami Jenerata, naczelnego Barclay de Tolly zostłające Rossyyskie i Pruskie korpusy Jeneratow Wittgensteina i Kleiwa pod Zwickau. Głowna kwatera Feldmarszałka Xcia Schwarzenberga była w Marienbergu.

Wojsko Jenerata Benningsena i pierwszy korpus pod Jeneratem artyleryi Hrabia Hieronimem Colloredo zajął stanowisko pod Topnitz, które wojsko sprzymierzone dawniej zajmowało.

D. 7 b. m. nadeszła do głowney kwatery Komotau wiadomość, że Pruski Jenerał jazdy Blücher, przeszedł d. 3 b. m. z swem wojskiem za Elbę. (Zobacz 15ty buulletyn w dzisiejszey gazecie.)

Stoiący dotąd w Wirzburgu i okolicach tego miasta korpus Francuzki pod

rozkazami Marszałka Augereau, składają-
cy się z piechoty, jazdy i artylerji, wyru-
szył śladem d. 26 Września, i udał się
dwiewa oddziałami przez Koburg i Jena
w drogę.

Będące jeszcze pod rozkazami Mar-
szałka Kellermanna (Xcia Valmy) w Mo-
guncyi i Frankforcie nad Menem wojska,
pośląpity d. 29 Września naprzód, dla
zaśląpienia tymczasowo miejsc, które kor-
pus Marszałka Augereau opuścił.

Większa część głównego wojska Fran-
cuzkiego opuściła Drezno, dla zbliżenia
się przez Lipsk do Saali. Cesarz Francu-
zów i Królewsko Saska familia, przenie-
śli się, jak mówią, w nocy d. 1 Paździer-
nika z Drezna do Lipska.

Hiszpania.

Monitor pod d. 28 Września zawiera
od wojska w Arragonii następujące tym-
czasowe doniesienie:

"Jenerał Decaen, wódz naczelny
wojska w Katalonii, donosi z Girony pod
d. 19 Września, że Marszałek Xze Albu-
fery (Suchet) odniósł d. 13 b. m. w okoli-
cach Tarragony nową korzyść nad nie-
przyjaciółmi, którzy utracili 4 działa,
znaczłą liczbę zabitych i ranionych i kil-
ka set jeńców. Rzeczony Marszałek po-
wrocił potem do Barcelony, a Jenerał De-
caen, który go posiłkował, do Girony.
Uwiedomia, iż Marszałek nadeszłe w krot-
ce obszerniejszy rapport o tem zdarze-
niu.

Z Bajonny miano wiadomości do 22
Września. Podług pism Paryżkich zayść
miały w Pireneach nowe potyczki. Główna
kwatery Marszałka Soult'a znajdowa-
ła się ciągle w Bajonie, gdzie trudnił się

ściągnięciem nowych posiłków i przyspo-
sobieniem ich do boju.

Z Wiednia d. 12. Października.

Względem kapitulacyi przez 5 dni
bombardowanego zamku w Laybach nade-
szła tu urzędowa wiadomość, że przez ucie-
czkę i choroby do 213 głów zmniejszona
osada pod rozkazami Francuzkiego Pułkow-
nika Leger, wyszła d. 5 Października z wo-
skowemi honorami, złożyła broń pod go-
rą i poszła w wojenną niewolę. Tak offi-
cerowie, iako i żołnierze zatrzymali pry-
watną swoją własność. Oprócz znaczne-
go zapasu zrobionych ładunków, znajdo-
wało się w tym zamku 23 częścią dział,
częścią moździerzy i 1000 karabinów.

D. 8 Października z Tarvis od dowo-
dzącego przeciw Włochom działającego
wojska, Jenerała artylerji Barona Hille-
ra, wystany goniec, przywiózł tu wiado-
mość, iż z natury nader korzystnego, a
przez sztukę umocnionego i z przodu zupeł-
nie niedostępnego stanowiska Tarvis nie-
przyjacieli wyparty został.

Dowodzący Jenerał kazał w tym ce-
lu cztery kolumny utworzyć, z których
jedna poszła od Gailthale przez Bartolo
ku Seifnitz w tył nieprzyjaciela, druga
przez gory Goniach przeciw lewemu bo-
kowi, trzecia i czwarta przez Wurzen ku
Weissenfels przeciw prawemu bokowi nie-
przyjacielskiemu. Oprócz czterech tych
kolumn był jeszcze Podpułkownik Baron
Mengen z oddziałem jazdy i piechoty w
tył nieprzyjaciela ku Tulmino postany.
Wszystkie kolumny stanęły w oznaczonym
czasie na swoich miejscach, i takim spo-
sobem rozpoczął się d. 7 powszechny at-
tak. O godzinie 2 po południu była już

1wsza kolumna w Seifnitz. Pozakopywane przez nieprzyjaciela ścieszki i zaręby co krok tamowały iey drogę; tymczasem też noc zaskoczyła; całkowite zatem wykonanie planu musiało być na jutro odłożone. Nieprzyjaciel zaś widząc się być ze wszystkich stron i tytużąc się być ze wszystkich stron i tytużąc się być zaskoczony, korzystał z nocy, cofnął się do Pontafel, dokąd kazał go Jenerał Hiller ścigać.

Od C. K. Jenerała maiora Rebrovicha nadeszło pod d. 6 Października z Adelsberga doniesienie, że nieprzyjaciel cofnął się cząstkowo za rzekę Isongo, i że C. K. woyska Gorycja osadzily.

O poruszeniach prawego skrzydła woyska wewnątrzney Austrii od rozpoczęcia nieprzyjacielskich kroków aż do 4 b. m. nadeszły następujące doniesienia:

C. K. Feldmarszałek porucznik Fenner, któremu kierowanie prawem skrzydłem powierzone zostało, zaczął swoje poruszenia od posunięcia się z Sachsenburga ku Lienz i na początku Września zachodziły już iego straże przez dolinę Puster ku Brixen.

Gdy d. 11 Września 140 ludzi wynosząca przednia straż postępującego przez Trient ku Botzen oddziału Włoskiego pod Jenerałem Bonfanti pod Mühlbach z zabraniami 100 jeńców porażoną została, do stało się i to miało w moc naszą. Ale skoro Jenerał Bonfanti przybył powtórnie z powiększoną siłą przez Botzen na końcu Września pod Brixen, nie mogła przednia nasza straż składająca się tylko z 400 głów częścią regularnego woyska, częścią Tyrolskich strzelców, myśleć o obro-

nie tego miała przeciw ztyśięcznemu nieprzyjacielowi, i cofnęła się w dobrym porządku ku wschodniej dolinie Puster; poki oczekiwane posiłki nie nadciągną. D. 28 Września przyszło pod Brunecken do nader uporczywey potyczki, w której lubo nasze woyska od dziesięć razy większego nieprzyjaciela przymuszone zostały do odwrotu, okazały jednak tyle odwagi, iż nieprzyjaciel nie powazył się dalej ich napalutować. Tymczasem nadeszły od dowodzącego Jenerała artykryi Barona Hiller Feldmarszałkowi porucznikowi Fenner w posilku batalion Szekiera i szwadron huzarów Frimonta do Sillein, i d. 2 Października stanął ten oddział, po koniecznem wystaniu nieco ludzi w góry, w liczbie 1600 ludzi pod Tobach.

Feldmarszałek porucznik Fenner postanowił za az nazajutrz uderzyć na stojącego pod Percha w korzystnem stanowisku oszancowanego nieprzyjaciela, chociaż przewyższał go liczbą woyska i dział. Potyczka trwała od godziny 7 z rana aż do wieczora; woyska nasze wspierane od waleczney kompanii strzelców Tyrolskich i od samego feld. porucznika Fenner do ataku prowadzone, zdobyły szturmem wszystkie nieprzyjacielskie stanowiska, i po wystaniu poboczną drogą oddziału strzelców na lewy brzeg Rienz przez Oland w tył nieprzyjaciela, zostało wieczorem zwycięstwo na stronę naszą przeważone. Nieprzyjaciel cofnął się spiesząc przez St. Lorenzen ku Brixen, a d. 4 w skutku chwalebney tej potyczki weszły znowu C. K. woyska do Brunecken, gdy tymczasem ieden ich oddział ścigał nieprzyjaciela.

DODATEK

DO N^{ro} 84.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 20 PAZDZIERNIKA 1813 Roku W E SRODĘ

Z Wiednia d 12 Października.

W głównej kwaterze sprzymierzonego woyska w Czechach wydał Wodź naczelny, Feldmarszałek Xze Schwarzenberg, następujący rozkaz do woyska:

*W głównej kwaterze Töplitz d. 28
Września 1813.*

W tyle głównego woyska i znacznym około niego obwodzie dopuszczają się od niezakiego czasu pojedyncze oddziały, a osobliwie ponosiłszy za woyskiem żołnierze sprzymierzonego woyska rozmaitych gwałtów i zdrożności, które tak dla kraju, jako też dla pożywienia woyska szkodliwe za sobą pociągnać by mogły skutki, równie krzywdzą sławę i honor woyska. Dla położenia więc granic tem zdrożnościom, i dla zabezpieczenia rolnikowi własności, a tem samem zapewnienia żywności dla woyska, uznali sprzymierzeni Monarchowie zapotrzebne przedsięwziąć surowe środki do przywrócenia i utrzymania dobrego porządku, i dali mi naywyraźniejszy rozkaz, abym do tego celu użył powierzonych mi sposobow.

Dla uskutecznienia więc tego naywyższego rozkazu uznałem zapotrzebne rozporządzić co następuje:

- 1) Na kommandanta wyflawionych w obwodzie sprzymierzonego woyska ruchomych kolumn dla utrzymania porządku przeznacza się C. K. Austryackiego Jenerała majora Barona Herzogenbusch wraz z Cesarsko Rofsyyskim Jenerałem porucznikiem Ertel, który mieć będzie prawo miecza i nieograniczoną władzę wyflawionych trzech sprzymierzonych woysk, których ruchome kolumny schwytają, w miarę ich przestępstwa nawet śmiercią karać i sąd woyskowy natychmiast stanowiąć.
- 2) Ruchome te kolumny składają się z 1. batalionu piechoty, 3 szwadronow jazdy Rofsyyskiego; z 1. batalionu piechoty, 3 szwadronow jazdy z Pruskiego; z 1. batalionu piechoty, 3 szwadronow C. K. Austryackiego woyska, które podług uznania potrzeby wspomnionego Jenerała Barona Herzogenbusch czynić będą poruszenia na różnych drogach, po bokach i w tyle głównego woyska, dla

utrzymania ciągle porządku i powszechnego bezpieczeństwa.

3) W większych mieyscach i na związkowych drogach w tyle głównego wojska ustanowieni będą kommandanci placu z potrzebną asystencyą, których będzie obowiązkiem nie tylko utrzymywać w ich obowodach ścisłą policyą, ale nadto dawać pomocuciśnionem mieyscom lub osobom, i włóczęgów, którzy im dostawieni będą lub ich schwytaią do korpusow pod strażą odselać, przestępnych zaś z wywodem słownym do paybliższej kommandy ruchomych kolumn kazać odprowadzać. (Tu następuią niektóre mieyscowe urządzenia.)

Z Zehbitz (przy Radegast) d. 8 Października.

Podług nadesztych pod d. 4 b. m. od wielkiego wojska doniesień, było to wojsko w poruszeniu ku Gera. Xże Lichtenstein stanął tam iuz z 6000 jazdy, a trzy mieysca Chemnitz, Freyberg i Altenburg, iako też Kommotau i Gieshügel zajęte były przez wielkie wojsko. Wojsko Cesarza Napoleona stoi przed Freybergiem, pod Dreznem, Pirną, Rochlitz, Wurzen i Lipskiem. Wczoray stoczyła iuz jazda Rosyjska przed ostatniem miastem otyczkę, w którey odparta jazdę Francuzką aż do bram miasta.

Jenerał Orurk i Pułkownik Prendel stoią o milę od Lipska. Halle jest w naszym ręku. Marszałek Augereau przybył z swoim korpusem do Jena. Ma mieć 12,000 ludzi. Podług wszystkich doniesień odła się nieprzyjaciel w massie z Lipska do Culenburga.

Z Londynu d. 13 Września.

Marszałek Soult stworzył nowy swoy

zawod przy woysku Francuzkim w Hiszpanii następuiąca odezwa. Zaflanowienia rzecz godna ziąką surowością mowi o środkach swojego poprzednika (Jourdana), a z uszanowaniem o woysku Angielskiem i jego jenerałach:

Żołnierze! Naynowsze zdarzenia wojenne skłeniły N. Cesarza do dania mi wyrokiem d. 17 b. m. dowodztwa nad wojskami w Hiszpanii i przydania mi chwalebuego tytułu swojego namiestnika. Taki zaszczyt powinien umysł moy ukontentowaniem i wdzięcznością napełnić, wszelako czucia te mieszaią się z zgrzyotą z powodu zdarzeń, które J. C. Mość przekonały o potrzebie takiego środka.

Wiecie, żołnierze, iż wojna z Rosyą przez odwiecznych nieprzyjaciół Jadu podniecona, wymagała od wiosny postawienia w Niemczech licznych woysk. Tym końcem odłagniono od was wielu braci oręża. Cesarz obiał sam dowodztwo, i oręż Francuzki, prowadzony wszystko ogarniającym jego geniuszem, odnosi najsławniejsze zwycięztwa. Dumne powiększenia nadzieie nieprzyjaciela zostały zniszczone. Uczyniono do pokoju propozycyę; i Cesarz zawsze skłonny przez umiarkowane rady przytożenia się do dobra swoich poddanych, usłuchał tych propozycy.

Kiedy Niemcy były mieyscem wielkich zdarzeń, ow nieprzyjaciel, który pod pozorem pomocy nie myślał, iak tylko o zgubie mieszkańcow. półwyspu, nie pozostał bezczynnym. Zgromadził całą swoią siłę, Anglikow, Hiszpanow i Portugalczykow; i pod nayumiejętniejszemi swoiemi officerami, zaufany w przewyższaiącey swey sile, posłałił trzema dywizyami prze-

ciw woysku Francuzkiemu nad Duero. Z dobrze opatrzonemi z przodu twierdzami, zręczny i zaufania woysk swoich pewny jenerał, byłby w krótce to śmiałe przedsięwzięcie ukarał. Lecz nieszczęściem usłuchano na ow czas słabych i trwożliwych rad. Twierdze zostały opuszczone i zburzone; nagłe i nieporządne marsze natchnęły nieprzyjaciela odwagą, a woysko weteranow, nie wielkie co do liczby, ale wielkie w tem wszystkim, co stanowi woyskowy charakter, woysko, które biło się w każdej prowincyi Hiszpańskiej, krew swoją przelało i zwyciężyło, widziało z gwałtem chwalebnie nabyte wawrzyny zwiędzone, i wszystkie swoje zdobycze i trofea utracone. Gdy zresztą smutny los woyska położył koniec tej sromotnej ucieczce, a wodz ich wślydem przejęty, odważył się na sfoczenie bitwy pod Wittoria; któż wątpić może przy tak szlachetnym zapale i żywym czuciu woyska o wypadku, gdyby wodz był godnym swojego woyska!

Niezaprzeczamy wszelako nieprzyjacielowi chwały, która mu się należy! Rozporządzenia nieprzyjacielskiego wodza były zręczne, dzielne i mające związek. Waleczność i wyrwałość woysk jego jest pochwałą godną. Nie zapomnajte jednak, że nieprzyjaciel winien waszemu przykładowi dzisiejszy woyskowy swoy charakter, i że, ile razy Francuzcy jener-

ratowie i woyska czynili swoją powinność, rzadko ich nieprzyjaciół inny los spotykał, tak iż ocalenia swego musieli w ucieczce szukać.

Zołnierze! Dzielę z wami wasze umartwienie i rozpacz. Wiem, że wina tego raźniejszego położenia woyska nie spada na was, i że wam pozostaie zasługa odmienienia go. Datem Cesarzowi świadectwo o waszem zapale i waleczności. Wola jego jest, aby nieprzyjaciel z tych wspaniałych gór, z których z wyniosłością na nasze urodzajne doliny spogląda, był spędzony i za Ebro odparty. Na Hiszpańskiej ziemi muszą znowu być wasze namioty rozbite i tam muszą być wasze potrzeby zaspokoione. Waszey odwagi nie może żadna przeszkoda wstrzymać. Czynmy więc z wzajemnym zapalem wszystko, co może oycowskie serce Cesarza uszczęśliwić, i chwałę woyska i oyczyzny powiększyć!

Dnia 18 i 19 Października 1813.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Pszonicy nowej	18	17	16	14
— Starey	14	13	12	11 15
— Zyta nowe	13 15	13	12 15	12
— Zyta stare	11 15	11	10 15	—
— Jęczmieńia	10	9 15	9	8
— Owsa	5 15	5	4 15	—
— Jagiel	26	24	22	20
— Grochu	20	19	18	17
— Rzepaku	15	14	13	12

D O N I E S I E N I A.

Powiatowa Akuszerka Barbara Pykowska, mieszkająca w Krakowie przy ulicy Florjańskiej pod Nmer. 503, uwiadomia tych, którzyby ją wezwać chcieli, iż przeniosła się teraz pod Nmer 538 w teyże ulicy na pierwsze piętro.

Sąd Policji poprawczyy obwodu Krakowskiego, wzywá niniejszym wszelkie władze cywilne i woyskowe, aby Walentego Krzysztofa za zbrodnią podpalenia na lat dziesięć ciężkiego więzienia osadzonego z roboty publiczney zbiegłego, śledzić i tutaj doświadczyć kazać zechciały, jeś on rodem z Wiśza powiatu Stopnickiego Dep. Kra-

(974) (1005)

kowskiego, ma lat 35, żonaty, wzrostu średniego podsadkowego, twarzy pełney b. kragley oczow siwych, włosow blond, nosa spiczastego miernego, poznać po bule na prawey potaci w bliskości karku, która mu jak pięć wisi. W Krakowie d. 24 Sierpnia 1813.

Więchowksi. Hoszowski. Michiński.

Trybunał Handlowy Departamentow, Krakowskiego i Radomskiego. Przekonawszy się, z dotychczasowey podępowania Ur. Ur. Syndykow massy upadłey Stanisława Pyrczanowskiego o naywiękzszey z łrony ich w pertrakto.waniu teyze massy o-pieszalności; uznał za rzecz potrzebną, celem zastonięcia od dalszych łrat pomienio-ney massy wierzcycieli, zwołać ich z urzędu, końcem przedstawićia onym konieczney potrzeby, obrania ołłatecznych Syndykow: iakoż wzywa ich ninieyszem, do stawienia się w domu posiedzeń Trybunafu swego, w dniu 12 Listopada r. b. o godzinie 3 po południu, przed Wm. Stanowskim, wzmiankowaney massy kommissarzem, z tem o-świadczaniem, iż jeżeli wezwani na terminie wyżey oznaczonym nie stawiają się; Try- bunał onych za niechcących poszukiwania swych wierzytelności pozayta, i akta po- mienioney massy tyzczące się, w kancelaryi Sądu swego reponować zaleci. Dniało się w Krakowie na sessyi dnia 13 Października 1813 roku.

(Poppisano;) *Kabecki Prezes. Nielepiec Pisarz*

Zgodność ninieyszey kopii z oryginałem w aktach sądowych będącym, zaświadczam.

Nielepiec Pisarz Tryb. Handl. Depart. Krak. i Radom.

Sąd Policji poprawczy Obwodu Jędrzejowskiego w Departamencie Krakowskim. Z powodu niepewności wiadomości względnie właściciela uwiadomia ninieyszym, iż w obwodzie sądu tegoż, to jest, w Powiecie Miechowskim w sądzie Policji prostej znajdują się dwie klacze, jedna maści kasztanowatey, druga skarogniadey, tudzież woz drabinkami zaopatrzony kto tedy sądzi się mieć prawo ma w prośb do sądu Po- licji prostej tegoż Powiatu udać się, a łtamtań gdy znaki charakterystyczne zamil- czane, i własność swą udowodni odzyskania wspomnianych klacz spodziewać się ma jednak to zastrzega się że tylko do dni 14tłu też klacze w naturze i to na koszt wła- ściciela utrzymywane będą, zaś po upłynieniu tego terminu też będą drogą licytacyi sprzedane, a jedynie pieniądze za też drogą licytacyi sprzedane zebrany właścicielowi wydanym zoltaćie.

Konteradzki Zaps. Podsgd.

Sąd Policji Poprawczy obwodu Krakowskiego. Wzywa ninieyszym w zelkie Władze Cywilne i W oyskowe, ażeby Kazimierza Kanie z roboty publiczney biegle- go śledzić i wrazie wschytania tutaj dostawić kazać zecheiaty. — Jest on rodem z Tumłna Powiatu Szydłowskiego Departamentu Radomskiego, gdzie posiada rolę iako tamteyszy włościan — ma lat 30 żonaty, wzrostu wysokiego, podługowatey ptaskiey twarzy, oczow siwych, włosow blond, nosa średniego, czarnowo zarafia. — W Kra- kowie dnia 7go Sierpnia 1813 roku.

Więchowksi. Hoszowski. Michiński.

Niżey podpisany Pisarz aktowy Deptu. Krak. w Krakowie w domu Nro. 236 w rynku kancelaryą swoią utrzymujący, tamże zamieszkały na mocy rezolucyi Trybu- nafu Cyw. iwszey Jnst. Deptu. Krak. pod dniem 14 Września 1812 do liczby 3347 w okoliczności sprzedania placu pod Nrem. 75 mieście Żydowskim sytuowanego, a na mało letnich Successorow poniegdzy Abrahamie Hillek pozostałych, spadający, wy- daney, do publiczney podacie wiadomości, iż wyżey wyrażony plac na dniu 28 Paź- dziernika roku bieżącego o godzinie gtey zrana w Kancelaryi Notaryatu więcey daia- cemu przez publiczną licytacyą iako na terminie przygotowawczym sprzedanym zolta- nie. Zyczący sobie przeto takowego nabycia winjen będzie wadium w kwocie 29 Zł. Pol. z gr. iako dziesiątą część Summy szacunkowey przed rozpozeciem się licytacyi w Urzędzie Notaryatu złożyć. — Dań w Krakowie 14 Września 1813.

Andrzej Kossowicz, Pisarz Aktowy Dep. Krak.